

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a 2006/88/EK tanácsi irányelv IV. mellékletének a pontyfélek tavaszi virémiája (SVC) tekintetében történő módosításáról szóló, 2008. április 30-i 2008/53/EK bizottsági irányelvvel ⁽¹⁾ módosított, a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről szóló, 2006. október 24-i 2006/88/EK tanácsi irányelvnek ⁽²⁾ — nem teljesítette az említett irányelvből eredő kötelezettségeit;

— kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2008. május 1-jén lejárt.

⁽¹⁾ HL L 117., 27. o.

⁽²⁾ HL L 328., 14. o.

2009. augusztus 7-én benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság

(C-315/09. sz. ügy)

(2009/C 256/25)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: F. Erlbacher és L. de Schieter de Lophem meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a 2006/88/EK tanácsi irányelv IV. mellékletének a pontyfélek tavaszi virémiája (SVC) tekintetében történő módosításáról szóló, 2008. április 30-i 2008/53/EK bizottsági irányelvvel ⁽¹⁾ módosított, a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről

szóló, 2006. október 24-i 2006/88/EK tanácsi irányelvnek ⁽²⁾, vagy legalábbis e rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölte — nem teljesítette ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

— kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2006/88/EK irányelv átültetésére előírt határidő 2008. május 1-jén, a 2008/53/EK irányelv átültetésére előírt határidő pedig 2008. augusztus 1-jén lejárt. A jelen kereset benyújtásakor azonban az alperes még nem hozta meg az irányelvek átültetéséhez szükséges intézkedéseket, vagy legalábbis azokat nem közölte a Bizottsággal.

⁽¹⁾ HL L 117., 27. o.

⁽²⁾ HL L 328., 14. o.

A Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) által 2009. augusztus 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Secretary of State for the Home Department kontra Maria Dias

(C-325/09. sz. ügy)

(2009/C 256/26)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Az alapeljárás felei

Fellebbező fél: Secretary of State for the Home Department

Ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban: Maria Dias

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ha egy európai uniós polgár, aki olyan tagállamban tartózkodik, amelynek nem állampolgára, a 2004/38/EK irányelv ⁽¹⁾ átültetése előtt rendelkezett a 68/360/EGK irányelv ⁽²⁾ 4. cikke (2) bekezdésének megfelelően, érvényesen kiállított tartózkodási engedéllyel, azonban az engedély érvényességi ideje alatt bizonyos időre önként munkanélkülivé vált, továbbá nem önálló és nem felel meg az ilyen engedély kibocsátására vonatkozóan előírt feltételeknek, ez a személy ebben az időszakban pusztán az engedély birtoklása miatt olyan személy maradt-e, aki »jogszerűen tartózkodik« a fogadó tagállamban, és ennek alapján később huzamos tartózkodási jogot szerezhet-e a 2004/38/EK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése alapján?

2. Amennyiben a munkavállalóként 2006. április 30-a előtt kitöltött, ötéves folyamatos tartózkodás nem jogosít a 2004/38/EK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése által létrehozott, huzamos tartózkodási jog megszerzésére, úgy e munkavállalóként kitöltött, ötéves folyamatos tartózkodás alapján fennállhat-e huzamos tartózkodási jog közvetlenül az EK-Szerződés 18. cikkének (1) bekezdéséből eredően, arra tekintettel, hogy az irányelvben joghézag van?

- (¹) Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.).
- (²) A tagállami munkavállalók és családtagjaik Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1968. október 15-i 68/360/EGK tanácsi irányelv (HL L 257., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 27. o.).

A T-189/07. sz., Frosch Touristik GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2009. június 3-án hozott ítélet ellen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) által 2009. augusztus 18-án benyújtott fellebbezés

(C-332/09. P. sz. ügy)

(2009/C 256/27)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (képviselő: B. Schmidt meghatalmazott)

A többi fél az eljárásban: Frosch Touristik GmbH, DSR touristik GmbH

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot és utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé;

— a Bíróság az eljárásban részt vevő többi felet kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés az Elsőfokú Bíróság azon ítélete ellen irányul, amely hatályon kívül helyezte a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsának 2007. március 22-i határozatát. A fellebbezési tanács ezzel a határozattal elutasította az alperes által a törlési osztálynak a „FLUGBÖRSE” közösségi védjegy részleges törlésére vonatkozó határozatával szembeni fellebbezését. Az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta

a 40/94/EK rendelet (a továbbiakban: 40/94 rendelet) 51. cikke (1) bekezdésének a) pontját, amennyiben annak vizsgálata során, egyrészt hogy fennállnak-e a védjegy lajstromozását kizáró okok a 40/94 rendelet 7. cikke alapján, másrészt, hogy ebből következően törölni kell-e ezt a védjegyet, a körülményeket és a vitatott védjegy észlelésének módját nem a védjegybejelentés napja, hanem a védjegy lajstromozásának napja vonatkozásában vette figyelembe. A megtámadott ítéletből kiténik, hogy a törlés iránti kérelem vizsgálata szempontjából az egyedül irányadó időpont a vitatott védjegybejelentés napja. Az Elsőfokú Bíróság az álláspontjának indokolását arra az érvre alapította, hogy ez az egyetlen értelmezés, amely alapján elkerülhető, hogy annál valószínűbb legyen valamely védjegy lajstromozhatóságának elvesztése, minél hosszabb ideig tart lajstromozási eljárás. Az utólagosan hivatkozott kizáró okok újbóli vizsgálata keretében az elbíráló azonban csak azzal a feltétellel vehetett figyelembe a védjegybejelentés napja utáni tényeket, hogy ezen tények alapján következtetéseket lehet levonni az ugyanebben az időpontban fennálló helyzetre vonatkozóan.

A felperes álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezi a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontját, amennyiben ez a bíróság úgy véli, hogy a védjegybejelentés napja minősül az egyedül irányadó vizsgálati napnak. Ez a megszorító értelmezés nincs összhangban a szóban forgó rendelkezés megfogalmazásával, másrészt nem lehet összeegyeztethető ezen rendelkezés értelmével és céljával vagy a közösségi védjegyrendelet szerinti oltalmi rendszerrel vagy a biztosított oltalom visszavonhatóságával.

A 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja előírja a védjegynek a lajstromból való törlését, ha a védjegyet a 7. cikk rendelkezéseivel ellentétesen „lajstromozták”. Egyedül ezen rendelkezés megfogalmazása alapján nem lehet megérteni az Elsőfokú Bíróság azon következtetését, amely szerint ez a rendelkezés kizárólag azt állapítja meg, hogy milyen esetekben kell a lajstromozását megtagadni vagy a védjegyet törölni és az nem vonatkozik a vizsgálat szempontjából irányadó időpontra (is). Mivel az Elsőfokú Bíróság nem adott további indokolást nem világos, hogy milyen különös megfontolások vezettek a következtetéséhez. Ezzel ellentétben a felperes által képviselt értelmezés — amely szerint a „lajstromozták” kifejezés legalább ugyanúgy az irányadó időpontra is vonatkozik —, jóval könnyebben érthető a megfogalmazás alapján.

Az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben képviselt értelmezés ellen szól az oltalom fogalma, amelynek a 40/94 rendelet 7. és 51. cikke szolgál alapul, amely szerint mindenképp ki kell zárni a közérdekkel ellentétes lajstromozásokat, vagy ha a lajstromozásra mégis sor került azokat törölni lehessen. Csak így lehet megakadályozni azt, hogy a védjegyeket a 40/94 rendelet rendelkezéseinek megsértésével lajstromozzák, és hogy ilyen módon figyelmen kívül hagyják az ezen rendelkezés mögött meghúzódó közérdeket. Ha helyes volna az Elsőfokú Bíróság feltevése, a védjegy bejelentője nem csak oltalmat szerezne azon védjegy vonatkozásában, amellyel szemben a lajstromozás napján feltétlen kizáró okok álltak fenn, hanem a 40/94 rendelet 51. cikke alapján már törölni sem lehetne